

Hlaj, twoji bratřa a twój dom
 So z tobu stowařšuja
 A Božu miłosć z wjeselom
 Džens z tobu pozběhuja,
 A zbožopřeca z lubosću
 Ći, luby bratře, přinjesu:
 Bóh Knjez, kiž tebje wodzil je
 Tak dołhe lěta w hnadze,
 Wodź dale twoje žiwjenje
 Po swojej zbóžnej radze,
 A hišće pječ a dwaceći
 Lět měrných, zbóžnych přizwol Ći!

—*—

Swjedžeński spěw

wysokodostojnemu kralowskemu superintendentej a primariusej
 knjezej **J. Khr. W. Karasej**
 we Wojerecach,
 na jeho 25lětnym duchownskim jubileju
 wot serbskich zastojskich bratrow poswjećeny
 25. winowca 1869.

(Serbske Now. 1869, 358.)

Opomnjenja nastupjenja
 Japoštołstwa twojeho
 Lija do nas wokřewjenja,
 Zraduja nas wysoko;
 Přetož džensa z Bohom skonja
 Wot sto lět so štwórcina,
 Zo Ći z templa zwony zwonja
 K službje dušow pastyrja.

Sławnje telko lět sy hladał
 Sprócnje Božu winicu,
 Hač bě tež tón Knjez Će žadał
 Domoj k serbskom' biskopstwu;